

کتاب

اصحاب استجاره و مسجد سہلہ

؟ دو برادر عالم و عامل به استجاره در مسجد سهله

معرفی به اشاره: آیت الله شیخ محمدتقی معروف به آقانجفی (۱۲۶۲ - ۱۳۳۰ هـ.ق)، و برادرش شیخ محمد حسین (نواده های مرحوم آیت الله شیخ محمدتقی نجفی صاحب هدایه المسترشیدین)، هر دو از تلامذه آیت الله میرزای شیرازی بزرگ و آیت الله سید علی شوشتری، و هر دو از اصحاب **عمل استجاره به مسجد سهله** بوده، و تشرّفات متعدده ای داشته اند، اما همه را با توصیفات: { "شخصی را دیدم بر روی آب راه می رفت" یا "مرد الهی" یا "شخصی از بزرگان دین" } بدون ذکر نام حضرت مهدی علیه السلام نقل کرده است، برادرش شیخ محمد حسین در جوانی (۴۲ سالگی) رحلت نموده و در جوار حرم حضرت علی علیه السلام مدفون گردید.

تشرّف آقانجفی جهت دریافت جواب مسائل علمی: خود آن مرحوم این واقعه را شرح می دهد: هنگامی که در ارض اقدس نجف اشرف؛ مشغول تحصیل علوم بودم، مسائل و مطالب بسیاری بر حقیر مشکل شده بود؛ که راهی برای حل آنها پیدا نمی شد، تا آنکه به اشاره مرحوم سید علی شوشتری (اعلی الله مقامه) مشغول تزکیه اخلاق شدم، و در هر شب بعد از فراغ از نماز شب مشغول تضرع و زاری و استغفار می شدم، و از جمله ادعیه صحیفه و ختوم مأثوره را مواظبت می کردم، تا این که شب چهلم را در **مسجد سهله** (بعد از **عمل استجاره**) احیا داشتم؛ چون صبح شد به کنار شط فرات رفتم. شخصی را دیدم بر روی آب راه می رود؛ و به جانب من می آید، چون کنار خشکی رسید، از آب خارج شد و مرا امر به جلوس فرمود؛ و فرمود: سؤال کن از آن چه می خواهی. حقیر سؤال کردم، و جواب هر یک را شنیدم. پس خواستم آن شخص را بشناسم، از نظر من غائب شد.

نکته: یکی از **مشاهد مهدوی علیه السلام** ساحل شط کوفه محاذی **مسجد سهله** می باشد، (که ادامه آن باغستان صاحبیه علیه السلام است).

👈 آقا شیخ محمد تقی نجفی اصفهانی درباره یکی از بیتوته های خود و برادرش در مسجد سهله می نویسد: من و برادرم، شیخ محمدحسین (صاحب تفسیر مجد البیان) در مسجد سهله، (بعد از عمل استجاره) مستغیث به مولایمان، صاحب الزمان (ارواحنا له الفداء) بودیم. من در زاویه؛ و ایشان در وسط مسجد. ناگهان (برادرم) مرا با عجله صدا کرد. وقتی به نزدیک او رسیدم؛ گفت: این مرد را ندیدی؟ گفتم: نه به خدا! گفت: (این مرد که از نظر پنهان شد) مرا خبر داد که آقای جلیل القدر و دانشمند؛ حاج سیدعلی شوشتری، همین الآن در نجف رحلت نمود. آقانجفی در ادامه می نویسد: وقتی فردای آن شب به نجف بازگشتیم، دیدیم آنچه آن مرد الهی فرموده بود؛ واقعیت دارد.

👈 مرحوم آقای نجفی واقعه تشرّف دیگری را (که بعد از عمل استجاره و توسلات در مسجد سهله عنایت شده) به اجمال و اشاره می نویسد: شبی با کمال پریشانی احوال، ما بین مسجد سهله و کوفه مشغول توجه و تضرع بودم و پریشان احوال، متذکر آیات عذاب بودم. از آن سمت راه را گم کردم، و در زمین پست و بلندی می افتادم. ناگاه باران شدیدی گرفت؛ (و حال چنان سخت شد) که مشرف به هلاکت شدم، و از حیات خود مأیوس شدم. باد شدیدی هم می آمد؛ که گاهی می افتادم. (ناگاه) شخصی از بزرگان دین را دیدم. دست مرا گرفت و به نزدیک مسجد صعصعه رسانید، و در آن جا به قدر یک ساعت نصایح بالغه فرمود ... مجملّاً چون خواست غایب شود، ظرفی به من داد که در آن شربت مثل پالوده بود. چون آشامیدم، دانستم آن چه را که دانستم. دیگر آن شخص را ندیدم، تا (اینکه) در سفر مشهد مقدس در شب اربعین؛ در "توضیف خانه" او را دیدم، و آنچه باید بفرماید شنیدم، و به درگاه الهی شاکر شدم.

نکته: طبق این واقعه؛ این مکان از **مشاهد مهدوی** علیه السلام محسوب می گردد. اما در میان اماکن حرم شریف رضوی علیه السلام؛ محلی به نام "توضیف خانه" موجود نمی باشد، ظاهراً نسخه تصحیفی دارد، در وجه صحیح آن سه احتمال مطرح می باشد:

۱- اگر متن اصلی "توظیف خانه" باشد؛ مقصود محل بکارگماردن و مدیریت موظفین (اداره خادمان و کارمندان) حرم رضوی علیه السلام است.

۲- اگر متن "مضیف خانه" باشد؛ مقصود مهمانسرای رضوی علیه السلام بوده؛ که در آن زمان (دوره ناصری) موقعیتش در ضلع جنوبی بست بالا (غرب مدرسه دو درب) محل امروز صحن بالاسر مبارک (صحن جمهوری اسلامی) می باشد.

۳- اگر متن اصلی "توحید خانه" باشد؛ مقصود یکی از رواقهای شمالی حرم مطهر رضوی علیه السلام در پشت پای مبارک و متصل به روضه منوره، و جلوی پنجره فولاد؛ در صحن عتیق می باشد، "توحید خانه ها" از بناهای دوره صفوی؛ و برای اجتماع جهت برگزاری حلقه های "ذکر گفتن" ساخته شده است.

توضیح: صحن های مبارکه که محیط بر حرم منور رضوی علیه السلام و متصل به آنست؛ چهار صحن می باشد:

۱- **صحن قبله یا صحن پشت سر مبارک:** که افضل اماکن؛ و جامع قبله ظاهر و باطن است، در اینجا وقتی برای دعا رو به قبله می کنیم؛ رویمان به ضریح مطهر است، و برای رو به قبله بودن؛ پشت به حضرت امام رضا علیه السلام و خلاف ادب نمی کنیم؛ ولذا برای زیارات و عبادات بسیار مناسب است، ازین رو در طول تاریخ؛ این صحن محل بیتوته و اعتکاف اولیای الهی بوده است، نامهای دیگر این صحن: کهنه؛ عتیق؛ سقاخانه؛ نقاره خانه؛ و "انقلاب" می باشد.

۲- **صحن پائین پای مبارك:** که طبق آداب زیارت؛ افضل مسیرها برای تشرّف به حرم مطهر برای زیارت است. شهرت دیگر این صحن؛ آزادی است.

۳- **صحن پیش روی مبارك:** که مختص انابه و تضرع و عرض حال بوده، برای توقفی مختصر؛ با رعایت آداب؛ و بطور ایستاده، این صحن به "گوهرشاد" نیز شهرت دارد.

۴- **صحن بالاسر مبارك:** که مختص دعا نمودن بوده، برای توقفی ایستاده و بسیار کوتاه؛ با رعایت آداب؛ می باشد، این صحن به "جمهوری اسلامی" نیز شهرت دارد.

👈 در حالات آیت الله شیخ محمدتقی آقاجنّفی اصفهانی: بسیار نقل شده که با پای پیاده و به تنهایی به **مسجد سهله** مشرف می شده است. در یکی از شبها در مکانی دور از آبادی در دل شب، تک و تنها با یک شیر درنده مواجه می شود، در حالی که توانایی بر فرار هم نداشته است. در این هنگام به سجده می افتد و متوسل به حضرت صاحب الامر علیه السلام می شود. ناگهان صدای مردی به گوشش

می رسد که در حال صحبت با شیر درنده است. تا آقاجنّفی سر خود را بلند می کند؛ آن شخص ناپدید می شود، اما می بیند که آن شیر در حالی که صورت به زمین نهاده؛ و با خضوع و خشوع رو به سمت نجف کرده، به زبان خود به درگاه حضرت مولا علی امیر مؤمنان علیه السلام انابه و استغاثه می کند.

پژوهشگردها و آموزشگردهاى بنياد حيات اعلى

علوم معرفت الهى - علوم زبان وحى - علوم كلام وحى

علوم تلاوت كلام وحى - علوم كلام خازنان وحى - علوم فقه آئين الهى

علوم تقويم نجوم تخيم - علوم طب جامع - علوم پاكزيستى

آموزش برتر (اعلى) - علوم برتر (اعلى) - علوم توانمندى بانسروى الهى

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسى - رسانه هاى حيات اعلى

طرح و برنامه ريزى پژوهشى و مديريت و اشراف علمى

دارالمعارف الإلهية

نشر ششم: يازدهم جمادى الآخري ١٤٣٧

www.Aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

والحمد لله رب العالمين